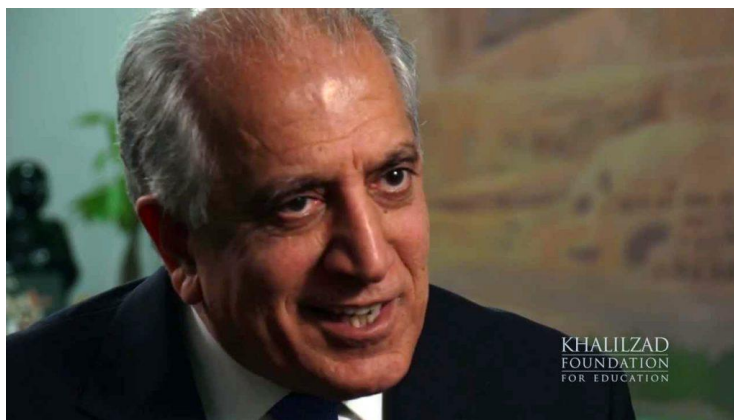

26 آگست 2017

داکتر سید عبدالله کاظم

"چرا ترامپ حق دارد بر پاکستان سخت بگیرد؟"

عنوان بالا مقاله ای است که زلمی خلیلزاد دوسه روز قبل در روزنامه نیویارک تایمز به نشر رسانید. او یکی از امریکائی های مشهور و سرشناس افغان تبار است که ضرورت به معرفی ندارد و همه او را می شناسند، چنانکه او در تدویر کنفرانس بن در سال 2001 نقش عمده داشت و بعداً در اداره جارج بوش به حیث سفیر و نماینده فوق العاده رئیس جمهور امریکا در افغانستان خدمت کرد و به دلیل صلاحیت فراوان از جانب رسانه ها مسماء به "ویسرای" گردید و از آن پس عین عهده را در عراق بدوش داشت و نیز بعدتر به حیث سفیر و نماینده دائمی امریکا در ملل متحد خدمت کرد. در دوران ریاست جمهوری اوباما وظیفه رسمی نداشت و اما بعد از پیروزی دونالد ترامپ آوازه های زیاد در راه بود که او یکی از کاندید های وزارت خارجه امریکا خواهد بود که تحقق نپذیرفت. از این معلوم میشود که رئیس جمهور ترامپ بدون آنکه برای خلیلزاد مقام رسمی بدهد، از وی در امور افغانستان طالب مشوره میشود. خلیلزاد در گذشته نیز در برابر نقش پاکستان در ایجاد بی ثباتی در افغانستان و دست داشتن آن کشور در ایجاد نا امنی ها و حمایت از گروه های تروریستی همیشه به صراحت ابراز نظر کرده و اکنون نیز پس از اعلام استراتژی جدید امریکا در قبال افغانستان که در شام دوشنبه مورخ 21 آگست طی یک سخنرانی رئیس جمهور ترامپ صورت گرفت، به تاسی و حمایت از این استراتژی اخیراً مقاله در نیویارک تایمز به نشر رسانید که ترجمه در وی آن بوسیله سید نجیب الله مصعب بروز 25 آگست 2017 (4 سنبله 1396) در روزنامه وزین 8 صبح چاپ شد. نظر به اهمیت موضوع اینک با تشکر از روزنامه مذکور متن مقاله را عیناً اقتباس و خدمت علاقمندان موضوع تقدیم میدارم:

زلمی خلیلزاد در مقاله خود تحت عنوان "چرا ترامپ حق دارد بر پاکستان سخت بگیرد؟"، می نویسد:

«استراتژی جدید رییس جمهور ترامپ در افغانستان مستحق امتیاز عالی است. این تصمیم جسورانه و منطقی است و چشم انداز موفقیت را در برابر گروه های خشونت آمیز اسلام گرا در منطقه روشن می کند. رییس جمهور باید تعهد بی رحمانه نسبت به این موضوع از خود نشان بدهد و آماده پاسخ دادن به حرکت های مختل کننده دشمنان باشد.

روند مشورتی برای رسیدن به این استراتژی نتیجه خوبی داد. دولت منافع و اهداف امریکا را به طور گسترده ای بررسی کرد و تمامی نهادهای کلیدی مشارکت موثر داشتند. پذیرفتن رییس جمهور مبنی بر تغییر دیدگاه و صرف نظر از خروج سریع از افغانستان، نشانگر جدیت و دقت در هدف است.

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

آقای ترامپ، حالا سومین رییس جمهور منتخبی است که منافع امنیت ملی آمریکا را در افغانستان و منطقه اعلام کرد. منافعی که شامل تهدید افراطگرایی اسلامی، تروریسم و حتا به صورت بالقوه تروریسم هسته‌ای می‌شود. او تشخیص داد که رهاکردن افغانستان به سازمان‌های بین‌المللی تروریستی اجازه ظهور دوباره در پناهگاه‌های شان را می‌دهد.

استراتژی جدید نه تنها جامع و فراگیر است بلکه تحولی بزرگ در مسیر سیاست آمریکا است. رییس‌جمهور اظهار داشت او شمار زیادی از نیروی ایالات متحده را به افغانستان اعزام می‌کند. برخلاف خطایی که دولت او با انجام داد، وی آمار مشخصی ارائه نکرد و از برنامه خروج حرفی نزد.

تغییر عمده دیگر نسبت به دوره او با ما این است که آقای ترامپ به فرماندهان آمریکایی صلاحیت در میدان‌های جنگ داده است. آن‌ها از دیر زمانی در صدد این بودند که بتوانند از این طریق به نیروهای افغان کمک کنند تا با طالبان و شورشی‌های دیگر به نبرد بپردازند. رییس جمهور ترامپ همچنان یک موقف واقع‌بینانه در مورد مذاکرات صلح گرفت. برخلاف رییس‌جمهور او با ما که بدون توجه به بدتر شدن وضعیت نظامی پی‌گیر مصالحه و مذاکره بود.

یکی از عناصر کلیدی استراتژی جدید، تشخیص این است که آمریکا در قبال پاکستان نیاز به رویکرد جدید دارد. بر خلاف دو رییس قبلی در دفتر ریاست جمهوری آمریکا، آقای ترامپ تصمیم گرفته است تا به این واقعیت که پاکستان بازی دوگانه انجام می‌دهد بپردازد. ترامپ صراحتاً اعلام کرد که پاکستان تظاهر به همکاری می‌کند و کمک‌های آمریکا را در مقیاس بزرگ دریافت می‌کند، در حالی که برای طالبان و شبکه تروریستی حقانی خدمات و پشتیبانی می‌کند و آن‌ها آمریکایی‌ها و افغان‌ها را می‌کشند. اعلامیه آقای ترامپ برای تغییر، دال بر این است که ایالات متحده آمریکا پشتیبانی و کمک خود را به پاکستان خاتمه می‌دهد. او همچنان هشدار داد که احترام به حساسیت‌های پاکستان بیشتر از این مانع توسعه یک همکاری استراتژیک قوی‌تر میان آمریکا و هند شده نمی‌تواند. همکاری در مورد افغانستان و فراتر از آن.

برای این‌که رییس‌جمهور اهدافش را محقق کند، به هر حال او باید روی سه محور اصلی تمرکز کند. نخست اینکه، برای هماهنگی بهتر، افزایش نیروی نظامی باید توأم با یک فشار قوی دیپلماتیک باشد. رییس‌جمهور می‌تواند سفیر آمریکا در کابل یا فرمانده قوای ناتو را مسوول تعیین کند. اما بهترین راهکار، گماردن یک نماینده ویژه رییس‌جمهور برای این مسوولیت است. یکی از وظایف کلیدی برای این نماینده کارکردن با رهبران افغانستان است که اطمینان حاصل کند آن‌ها به تعهدات خویش برای اصلاحات و توسعه اقتصادی پای‌بند اند.

دوم این‌که، رییس‌جمهور باید آماده مقاومت پاکستان باشد. پاکستان اراده رییس‌جمهور برای اجرای این برنامه محک می‌زند. احتمال دارد مقاومت پاکستان به شکل حمله بر دارایی‌های آمریکا در افغانستان یا دخالت در مسیرهای کمالاتی در سراسر مرز افغانستان- پاکستان، ظاهر شود. دستگاه امنیتی پاکستان کوشش خواهد کرد تا ثابت کند که آمریکا بدون پذیرش شرایط پاکستان نمی‌تواند موفق شود.

آقای او با ما نیز در اواخر ریاست جمهوری‌اش هشدار داد که اگر پاکستان نتواند سیاست خودش در مورد تهیه پناهگاه‌های برای تروریست‌ها تغییر دهد، ایالات متحده در صدد منزوی کردن پاکستان خواهد شد. در سال ۲۰۱۶م نیز او هشدار داد که هواپیماهای بی‌سرنشینی که ملا اختر محمد منصور را کشتند به دنبال حملات بیشتر در قلمرو پاکستان برای اهداف مشابه خواهد بود. با این حال آقای او با ما هرگز به این موضوع نپرداخت.

پاکستان در صدد آن خواهد شد تا سیکل قبلی بازی را وارد دولت ترامپ کند، ولی رییس‌جمهور می‌تواند اقدامات مخالف و موثر روی دست بگیرد. ایالات متحده باید در برابر مقام‌های ارشد ارتش و سرویس اطلاعاتی پاکستان که نقش مستقیم در تروریست‌ها و افراطگرها دارند، تحریم اعمال کند. (این تحریم‌ها باید شامل ممنوعیت سفر به ایالات متحده و کشورهای متحد آن باشد و همچنان بلوکه کردن حساب‌های بانکی آن‌ها شود.) و اشننگتن باید همه کمک‌های آمریکا به پاکستان را به حالت تعلیق در آورد و از نفوذ خود بر بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول استفاده کند تا آن‌ها نیز اقدامات مشابه انجام دهند. باید یک ارزیابی امنیتی برای قراردادن پاکستان در لیست دولت‌های حامی گروه‌های تروریستی صورت بگیرد. و در نهایت ایالات متحده باید حملات را علیه مخفی‌گاه‌های تروریسم در پاکستان انجام دهد.

دولت ترامپ باید برای اسلام‌آباد واضح سازد که بهتر است تا از این حرکات دست بردارد و روابطش را ترمیم کند. همیشه به محضی که پاکستان تغییری در رفتار خود نشان داده است، نتیجه روشنی در کاهش خشونت در افغانستان داشته است.

سومین اقدام رییس‌جمهور باید انگیزه‌دادن به رهبران افغانستان باشد که با ما در توسعه حکومت‌داری در افغانستان کار کنند، به خصوص در نهاد‌های امنیتی. پیروزی در افغانستان، همکاری جامعه افغان را می‌طلبد و یک تعهد از گروه‌های سیاسی بر اهداف ملی به جای اهداف گروهی و سمتی. جامعه افغان، به صورت خاص نسل جوان آن، بهترین متحدان ما هستند. ایالات متحده باید راهی برای رهایی بالفعل این ظرفیت بیابد.

د پانوی شمیره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له لیرلو مخکي په خیر و لولئ

رییس‌جمهور ترامپ استراتژی جدید و جسورانه‌ای را روی دست گرفته است - استراتژی‌یی که ممکن است همکاری‌های رضایت کامل نسبت به آن نداشته باشند. او می‌تواند نارضاایتی‌های سیاسی داخلی را با ثابت‌کردن این‌که راهکار وی در مبارزه با تهدید تروریسم اسلامی موثر افتاده، محدود کند. تهدیدی که حامیان ترامپ نیز به آن معتقد اند. رییس‌جمهور می‌داند که او با نتیجه عملش قضاوت می‌شود.» (پایان مقاله زلمی خلیلیزاد)

د پانو شمیره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لولئ